

Nedgang, som efter min Mening er fuldt forsvarlig. Jeg maa i denne Sammenhæng have Lov til at munde om, at Tilskuddet til Skytteforeningerne i Aarene fra 1. April 1913 til 31. Marts 1920 var 104 000—105 000 Kr. om Aaret. For Finansaaret 1920—21 forhøjedes Bevillingen til 169 000 Kr., og desuden ydedes der et ekstraordinært Tilskud i Anledning af Genforeningen paa 25 000 Kr. Det forekommer mig, at det Aarsbidrag, 154 000 Kr., der nu foreslaas til dette Formaal, dog maa siges at være ret betydeligt. Under Hensyn til Prisfaldet paa Materiel af forskellig Art, som Skytteforeningerne anvender, og ogsaa til, at disse Foreninger maa søge Besparelser indenfor deres Drift og Administration i Lighed med, hvad saa mange andre Institutioner maa, har jeg fundet denne Nedgang forsvarlig.

Det maa ogsaa erindres, at Dansk Idrætsforbund i Løbet af de sidste Aar har opnaaet et ganske betydeligt Tilskud paa Finansloven, og at dette Forbund jo dog i alt Fald paa et betydningsfuldt Omraade forfølger Maal, der løber parallelt med Skytteforeningernes Bestræbelser. Til Dansk Idrætsforbund foreslaas en Bevilling paa 40 000 Kr. En saadan Bevilling har Idrætsforbundet i dette Finansaar, og jeg har ikke fundet Anledning til at foreslaa Nedsættelse her, særlig under Hensyn til, at de sønderjydske Landsdele jo er kommet til. Men ogsaa denne Bevilling er vokset meget stærkt og meget hurtigt. Den var fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914 5 000 Kr., for Aarene 1914—19 10 000 Kr. aarlig, for 1919—20 forhøjedes den til 20 000 Kr. og for 1920—21 til 27 500 Kr., medens den for 1921—22 naaede op paa 40 000 Kr. Det Hensyn, som her var bestemmende, var Idrætsbevægelsens store Udbredelse og, som sagt, de sønderjydske Landsdeles Tilkommen. Da det er af meget stor Betydning, at der ogsaa i indeværende Finansaar er et særligt Beløb til Disposition til Fremme af Idrætsforeningers Stiftelse i de sønderjydske Landsdele, vil der paa Tillægsbevillingsloven hertil blive søgt en yderligere Bevilling paa 10 000 Kr. Jeg tror derfor at turde hævde, at Ønsket om at fremme det Arbejde, som disse to Foreninger udfører i vort Folk, har fundet et passende Udtryk gennem de Bevillinger, der her er foreslaaet.

Til Kontorholdsgodtgørelse til Amtmandsmedbederne foreslaas opført et Beløb paa 410 000 Kr. Det ærede Medlem Hr. Ulrich mente her at finde en Forhøjelse paa 116 000 Kr. i Sammenligning med, hvad der blev ydet i Fjor. Hvis nu det

ærede Medlem havde søgt Oplysning om denne Sag gennem alle dens forskellige Stadier under Behandlingen her paa Rigsdagen, havde han ikke fremsat den Paa-stand, han her fremsatte, thi saa vilde han have været klar over, at den ikke var overensstemmende med Virkeligheden. Forholdet er nemlig dette, at der ganske vist i Fjor paa Finanslovsforslaget var opført en Bevilling hertil paa 294 000 Kr., men der var sket en Fejltagelse, som man maatte rette forud for anden Behandling, og ved denne indsattes da de 116 000 Kr., som det ærede Medlem Hr. Ulrich nu undrer sig over og mener er Udtryk for en Forhøjelse af denne Bevilling. Jeg vil i denne Sammenhæng bemærke, at Bevillingen i Fjor har vist sig ikke at kunne slaa til; der er efter Udløbet af Regnskabsaaret 1920—21 med Finansudvalgets Billigelse udbetalt Amtmændene udover de bevilgede 150 pCt. et Beløb af godt 17 000 Kr. fordelt paa 11 Amter. Jeg tror heller ikke, at den Bevilling, der er givet forrige Finansaar, vil vise sig at slaa til, og derfor har jeg ikke fundet, at der her var Basis for at foretage en Nedsættelse, saa meget mindre som Amtmændenes Kontorholdsudgifter ifølge Lovbestemmelse afholdes efter Regning. Dette Princip drog det ærede Medlem Hr. Ulrich i sin Tale til Felts imod; han fandt, det var uheldigt, at Godtgørelsen for Kontorholdsudgifterne hvilede paa dette Princip. Men jeg maa da bemærke, at det er ogsaa kun for Aarene 1921—22 og 1922—23, at en saadan Bestemmelse har Gyl-dighed, og det sker her i Lighed med, hvad der er Tilfældet for flere andre Embeders Vedkommende. Man har saaledes, som det i øvrigt er blevet fastsat i Loven af 15. April 1921 om Ændringer i Tjenestemandsløvens § 40, ment at burde udskyde Revisionen af de gældende Kontorholdslove for Amtmandsmedbederne til Samlingen 1922—23 af Hensyn til, at man ikke paa nærværende Tidspunkt kunde have Klarhed over, hvilken Indflydelse Nedgangen i Brændselspriserne vil faa, ligesom heller ikke over, hvilken Indflydelse den forhøjede Porto vil faa paa de Udgifter, som det paahviler Amtmandsmedbederne at afholde. I Samlingen 1922—23 vil dette Spørgsmaal altsaa paa ny være at optage til Overvejelse, og det ærede Medlem Hr. Ulrich vil til den Tid faa Lejlighed til at fremføre de Principper, paa hvilke efter hans Mening en saadan Kontorholdsgodtgørelse bør hvile.

Ogsaa med Hensyn til Statens Bygningstilsyn fremførte det ærede Medlem Hr. Ulrich nogle Bemærkninger, som rigtig-